

Розділ перший

Педагогіка, філософія, психологія, соціологія, соціальні комунікації

Мкртчян Рімма Овіковна

*Центральноукраїнський державний педагогічний університет
імені Володимира Винниченка*

Науковий керівник – Фурсикова Тетяна Володимирівна, кандидат педагогічних наук, доцент
*Центральноукраїнський державний педагогічний університет
імені Володимира Винниченка*

ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

Діяльність студентів із засвоєння змісту освіти здійснюється в різноманітних формах навчання, характер яких зумовлений різними чинниками: цілями й завданнями, кількістю осіб, що навчаються, особливістю навчального процесу, рівнем підготовки, складністю матеріалу, забезпеченістю належними навчальними засобами. Процес навчання реалізується тільки через організаційні форми, які виконують інтеграційну роль, забезпечуючи взаємодію всіх його компонентів.

Основними формами організації навчального процесу у вищому навчальному закладі є навчальні та індивідуальні заняття, самостійна робота, контроль. Впровадження активних методів навчання при викладанні курсу комп'ютерної графіки має велике значення для майбутніх учителів образотворчого мистецтва, оскільки студент, працюючи на лабораторних заняттях у складі пар чи малих груп, набуває досвід участі в диспуті, дискусії, рольовій грі, «мозковому штурмі», то він перенесе ці апробовані ним прийоми роботи й до своєї педагогічної діяльності.

Сутність активних методів полягає не в передачі готової інформації, з одного боку (викладача), та пасивного засвоєння її, з іншого боку (студента), а у набутті тими, хто навчається, нових знань і вмінь за допомогою розв'язання теоретичних та практичних проблем, у процесі розв'язання яких здійснюється оволодіння досвідом творчої діяльності, творче засвоєння знань, формування активної, свідомої особистості, розвиток творчого потенціалу [1, с. 272].

Інтерактивне навчання, як означають О. Пометун та Л. Пироженко, – це співнавчання, взаємонавчання, де і викладач, і студент є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання, розуміють, що вони роблять, рефлектують з приводу того, що вони знають, вміють і здійснюють. Воно ефективно сприяє формуванню навичок і вмінь, виробленню цінностей, створенню атмосфери співробітництва [2, с. 9].

Аналіз наукової психолого-педагогічної літератури переконує у можливості ефективного використання інтерактивного навчання при організації самостійної роботи студентів над теоретичним матеріалом на практичних та позааудиторних заняттях з комп'ютерної графіки.

Так, наприклад, при вивченні теоретичних основ комп'ютерної графіки, студентам пропонується технологія «Ажурна пилка». Вони починають роботу з «домашніх груп», які розглядають своє питання. Одержана інформація колективно обговорюється, спільно підбиваються підсумки, ставляться контрольні питання, які допомагають перевірити, чи кожен член групи зрозумів і засвоїв навчальний матеріал, бо тепер кожен має стати «експертом» з цього питання.

По завершенню часу, який відводиться для такої роботи, всі студенти входять до складу нових, так званих «експертних груп», і кожен «експерт» має чітко, логічно й змістовно донести інформацію зі свого питання до членів інших груп, а потім сприйняти нову інформацію від інших «експертів». Після такого обміну інформацією всі знов повертаються до «домашніх» груп, щоб поділитися знаннями, набутими від представників інших груп. Таким чином, окремі

доза інформації складаються в загальну картину, уможливають зробити спільні висновки та рішення.

Таким чином, застосування інтерактивних технологій у навчанні майбутніх учителів образотворчого мистецтва, передбачає залучення їх до активного діалогу обговорення як теоретичних питань, так і розв'язання професійно значущих завдань.

Список використаних джерел:

1. Гончаренко С. Український педагогічний словник / С. Гончаренко. – К.: Либідь, 1997. – 376 с.
2. Пометун О. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: Наук.-метод. посібн. / О. Пометун, Л. Пироженко. – К.: А.С.К., 2004. – 192 с.

Басва Олена Вікторівна

Доктор біологічних наук, професор

Приватний вищий навчальний заклад «Київський медичний університет»

Лебедєва Наталія Юрївна

Кандидат біологічних наук

Приватний вищий навчальний заклад «Київський медичний університет»

Вишнякова Ганна Володимирівна

Приватний вищий навчальний заклад «Київський медичний університет»

Жирякова Ілона Олександрівна

Приватний вищий навчальний заклад «Київський медичний університет»

ОСОБЛИВОСТІ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ З МІКРОБІОЛОГІЇ, ВІРУСОЛОГІЇ ТА ІМУНОЛОГІЇ

Сучасний процес реформування освітньої системи в Україні спрямований на розвиток та набуття особистістю якісних здатностей, приведення вітчизняних критеріїв та стандартів освіти у відповідність до європейських вимог.

Першочерговим напрямом модернізації системи вищої медичної освіти України виступає підвищення якості підготовки медичних кадрів [1; 2, с. 4]. Основним напрямком забезпечення якості підготовки майбутніх лікарів виступає впровадження в навчальний процес є компетентнісного підходу, в основу якого покладено перехід від теоретичних знань до фахової компетентності [3, с.321; 4, с.328].

Компетентністний підхід переміщує акценти з процесу накопичення нормативно визначених знань, умінь і навичок в площину формування й розвитку здатності практично діяти і творчо застосовувати набуті знання і досвід у різних ситуаціях [5, с.28].

Навчальна дисципліна «Мікробіологія, вірусологія та імунологія» виступає вихідною при формуванні вищезазначених компетенцій та таких спеціальних фахових результатів навчання:

- здійснювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів;
- планувати заходи для запобігання розповсюдження інфекційних хвороб в умовах закладу охорони здоров'я;
- проводити в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу: виявлення і ранню діагностику інфекційних захворювань.

Після вивчення мікробіології, вірусології та імунології майбутній магістр медицини повинен опанувати такими знаннями: в умовах лікувальної установи, застосовуючи стандартну процедуру, використовуючи знання про людину, її органи та системи, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу за списком 4 Освітньої програми.

Для формування фахових компетентностей майбутнього лікаря, вивчення мікробіології, вірусології та імунології ставить завдання щодо опанування такими вміннями:

- передбачати негативні наслідки впливу небезпечних факторів на організм людини;
- оволодіти сучасними методами мікробіологічних досліджень при інфекційних хворобах;